

УДК 343.344

DOI: 10.32782/2078-3566/2025-5-35

Катерина ШТЕФАН©

ад'юнкнт

(Дніпровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

ПОНЯТТЯ ЗБРОЇ, ОЗБРОЄННЯ ТА БОЙОВИХ ПРИПАСІВ У СКЛАДІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ч. 1 ст. 114-2 КК УКРАЇНИ

У статті розглянуто поняття зброї, озброєння та бойових припасів як ознак предмета кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 «Несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану» КК України. Обґрунтовані пропозиції щодо доцільності заміни у диспозиції аналізованої норми термінів «зброя», «озброєння», «бойові припаси» на терміни «військова техніка», «зброя військового призначення», «бойові припаси до неї».

Ключові слова: зброя, бойові припаси, вибухові пристрої, військова техніка, воєнний стан, надзвичайний стан, несанкціоноване поширення інформації.

Постановка проблеми. КК України 24 березня 2022 р. доповнено ст. 114-2 «Несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану». Диспозиція частини першої цієї статті визначає предмет передбаченого нею кримінального правопорушення, ознакою якого є зброя, озброєння та бойові припаси [6].

При цьому ані зазначена кримінально-правова норма, ані інші норми КК України чи інших законодавчих актів не містять формального визначення понять зброї, озброєння та бойових припасів як ознак складів кримінальних правопорушень загалом і кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, зокрема.

У КК України термін «зброя» використовується у диспозиціях статей десяти розділів Особливої частини. При цьому зміст цього поняття не є тотожним у складах кримінальних правопорушень, передбачених вказаними статтями.

Те ж саме стосується і понять озброєння (озброєність) та бойових припасів, які також належать до обов'язкових ознак кількох кримінальних правопорушень, передбачених різними розділами КК України.

Використання при побудові диспозицій кримінально-правових норм однакових за написанням, але різних за змістом термінів не сприяє єдиному тлумаченню та застосуванню кримінального законодавства.

Наведене обумовлює необхідність дослідження понять зброї, озброєння та бойових припасів як ознак складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Поняття зброї, озброєння та бойові припаси як ознаки складів кримінальних правопорушень, у своїх роботах досліджували такі вчені, як О. Бандурка, В. Борисов, В. Ємельянов, П. Мітрухов, В. Тихий, П. Фріс та інші.

Разом з тим дослідження цих понять у складі кримінального правопорушення, передбаченого ст. 114-2 КК України, не набули достатнього поширення, а тому виокремлення їх ознак є одним із завдань теорії кримінального права, оскільки в умовах воєнного стану зазначене кримінальне правопорушення становить суттєву загрозу

національній безпеці України і питання кримінальної відповідальності за його вчинення має особливу актуальність.

Метою статті є теоретичне узагальнення ознак зброї, озброєння та бойових припасів у складі кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 114-2 КК України, визначення співвідношення цих понять.

Виклад основного матеріалу. Диспозиція ч. 1 ст. 114-2 КК України встановлює відповідальність за поширення інформації щодо зброї, озброєння та бойових припасів, яка не розміщувалася (не поширювалася) у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України, Головним управлінням розвідки Міністерства оборони України чи Службою безпеки України або в офіційних джерелах країн-партнерів [6].

В Україні на сьогодні відсутнє законодавче визначення поняття зброї та її видів, озброєння та бойових припасів.

Аналіз міжнародного законодавства та законодавства інших країн також свідчить про відсутність універсального визначення досліджуваних понять. Ці терміни використовуються у різних галузях права як України, так і зарубіжних країн для відображення специфічних кожній галузі ознак – у нормативно-правових актах, які регулюють порядок обігу так званої цивільної зброї та бойових припасів; у нормативно-правових актах, які регулюють обіг військової зброї та бойових припасів; у нормативно-правових актах, які встановлюють відповідальність за порушення порядку обігу різних видів зброї, озброєння та бойових припасів.

Так, наприклад, у міжнародних нормативно-правових актах використовуються наступні терміни: звичайна зброя (Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію від 10 листопада 1980 р. [2]); озброєння (зброя) жителів неокупованої території під час наближення ворога для опору силам загарбника (Женевська конвенція про поведінку з військовополоненими від 12 серпня 1949 р. [1]); стрілецька зброя та боєприпаси (Конвенція про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях від 12 серпня 1949 р. [3]); переносна зброя та бойові припаси, що заборані в поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, та ще не здані відповідній службі загарбника (Конвенція про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі від 12 серпня 1949 р. [4]).

Протокол проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, від 31 травня 2001 р. вогнепальною зброєю визнає будь-яку переносну ствольну зброю, яка спричинює постріл, призначена або може бути легко пристосована для спричинення пострілу чи прискорення кулі або снаряду за рахунок енергії вибухової речовини, за винятком старовинної вогнепальної зброї або її моделей. Під боєприпасами мається на увазі постріл у комплекті або його компоненти, у тому числі патронні гільзи, капсули, металевий заряд, кулі або снаряди, які використовуються у вогнепальній зброї, за умови, що самі такі компоненти підпадають під систему дозволів у відповідній державі-учасниці [13].

У законодавстві зарубіжних країн також відсутнє універсальне визначення понять зброї, озброєння та бойових припасів. Визначення, зазвичай, варіюються від широких, коли зброєю визнається будь-який предмет, здатний уражати людину, до вузьких, коли визначаються ознаки конкретних видів зброї.

Так, наприклад, у США Закони «Про контроль над зброєю» та «Про національну вогнепальну зброю» зброєю визнають предмети, здатні спричинити смертоносну шкоду, а вогнепальною зброєю – будь-яку зброю (включаючи стартовий пістолет), яка призначена або може бути легко переобладнана для викидання снаряда під дією вибухової речовини; корпус або ствольну коробку будь-якої такої зброї; будь-який глушник вогнепальної зброї; будь-який руйнівний пристрій (вибуховий, запальний або отруйний газ, бомба, граната, ракета з паливним зарядом понад чотири унції, ракета з вибуховим або запальним зарядом вагою понад чверть унції) [15].

Законодавство Великобританії зброєю визнає пристрої для застосування шкідливих для життя чи здоров'я речовин чи якостей, а вогнепальною зброєю – будь-яку зброю зі стволом до 30 см або загальною довжиною до 60 см, що вистрілює снаряд вибуховою енергією (Закони «Про вогнепальну зброю» та «Про запобігання насильницькій злочинності» [14]).

Закон ФРН «Про зброю» зброєю визнає переносні предмети, які за своєю природою призначені для позбавлення або зменшення здатності людей атакувати чи захищатися, зокрема, рубальна та колюча зброя, а також предмети, які завдяки своїм властивостям, методу дії або принципу їхньої роботи здатні позбавити або зменшити здатність людей атакувати чи захищатися. Вогнепальною зброєю вважається нарізна чи гладкоствольна зброя (зокрема, пневматична), що вистрілює снаряд з енергією не меншою за 7,5 Дж [16].

В Україні, як вже зазначалось, на законодавчому рівні поняття зброї, озброєння та бойових припасів на сьогодні не закріплені. Проте ряд підзаконних нормативно-правових актів містять такі визначення.

Так, наприклад, Положення про дозвільну систему, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576, містить перелік видів зброї: вогнепальна зброя (нарізна воєнних зразків, несучасна стрілецька, спортивна, навчальна, охолощена, мисливська нарізна і гладкоствольна), бойові припаси до неї, холодна зброя, (арбалети, мисливські ножі тощо), пневматична зброя калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду [7].

Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами» від 26.04.2002 № 3 у п. 3 зазначає, що основною характерною ознакою зброї, бойових припасів, вибухових речовин, вибухових пристроїв та радіоактивних матеріалів є їх призначення – ураження живої цілі, знищення чи пошкодження оточуючого середовища. Вони можуть бути як саморобними, так і виготовленими промисловим способом. При цьому предметом злочинів, передбачених статтями 262-264, 410 КК, належать усі види бойової, спортивної, нарізної мисливської зброї, як серійно виготовленої, так і саморобної чи переробленої, для проведення пострілу з якої використовується сила тиску газів, що утворюється при згоранні вибухової речовини (пороху або інших спеціальних горючих сумішей). Предметом злочину, передбаченого ст. 264 КК, крім зазначених вище видів вогнепальної зброї, може бути також гладкоствольна мисливська зброя (п. 4). Бойовими припасами визнаються патрони до нарізної вогнепальної зброї різних калібрів, артилерійські снаряди, бомби, міни, гранати, бойові частини ракет і торпед та інші вироби в зібраному вигляді, споряджені вибуховою речовиною і призначені для стрільби з вогнепальної зброї чи для вчинення вибуху (п. 5) [12].

Як вже зазначалось, у КК України термін «зброя» використовується у диспозиціях статей десяти розділів Особливої частини. У зв'язку з цим при вирішенні питання з'ясування змісту цього поняття у кожній окремій статті КК України, зокрема у ч. 1 ст. 114-2, слід виходити з родового та основного безпосереднього об'єкта відповідного складу кримінального правопорушення.

Родовим об'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, є основи національної безпеки України, а основним безпосереднім, виходячи зі змісту цієї статті, – обороноздатність України.

Крім об'єкта кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, для з'ясування змісту поняття зброї, озброєння та бойових припасів у його складі доцільним є визначення завдань тих державних установ, які мають право на розголошення інформації про направлення, переміщення зазначених предметів в Україну, у тому числі про їх переміщення територією України.

Диспозиція ч. 1 ст. 114-2 КК України до таких державних установ відносить Генеральний штаб Збройних Сил України, Міністерство оборони України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Службу безпеки України.

Збройні Сили України – це військово формування, на яке, відповідно до Конституції України, покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності (ч. 1 ст. 1 Закону України «Про Збройні Сили України» від 6 грудня 1991 р. [10]).

Міністерство оборони України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує: державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сфері оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період; державну промислову політику, державну військово-промислову політику, державну політику у сфері оборонно-промислового комплексу, в авіабудівній галузі та забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері

космічної діяльності [8].

На Службу безпеки України покладається у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці (ч. 1 ст. 2 Закону України «Про Службу безпеки України» від 25 березня 1992 р. [11]).

Зважаючи на наведене, а саме на основний безпосередній об'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, та з огляду завдань, які покладаються на Збройні Сили України, Міністерство оборони України та Службу безпеки України, можна зробити висновок, що під зброєю, озброєнням та бойовими припасами у диспозиції аналізованої кримінально-правової норми маються на увазі не будь-які види цих предметів, а саме ті з них, що використовуються для забезпечення обороноздатності, територіальної цілісності та недоторканності України.

Реалізація вказаних цілей покладається на військові формування, утворені відповідно до законів України, зокрема на Збройні Сили України, Службу безпеки України, Державну прикордонну службу України, Національну гвардію України, Державну спеціальну службу транспорту, Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України [6]. У разі погодження Україною перебування військового контингенту інших країн на території держави на останні також може покладатись завдання надання допомоги у забезпеченні обороноздатності, територіальної цілісності та недоторканності України.

Отже, зброя, озброєння та бойові припаси, які є ознакою кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, повинні бути або спеціально виготовлені, або передані для оснащення військових формувань, утворених відповідно до законів України, чи військових формувань інших країн, згода на перебування яких в Україні надана відповідно до національного та міжнародного законодавства.

Наближеним за змістом до вищезазначених понять є поняття, яке використовується у примітці до ст. 402 КК України при розкритті змісту бойової обстановки, а саме – військова зброя. Проте КК України також не містить визначення цього поняття.

Найбільш точними за змістом поняття зброї, озброєння та бойових припасів, які є ознакою кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, є поняття, закріплені постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення, освоєння та випуску нових видів товарів оборонного призначення, а також припинення випуску існуючих видів таких товарів» від 3 березня 2021 р. № 234.

Так, зброєю військового призначення визнаються технічні пристрої та предмети, що є видом (складовою) озброєння, які спеціально виготовлені та/або конструктивно призначені виключно для оснащення Збройних Сил та інших утворених відповідно до законів військових формувань та правоохоронних органів для забезпечення їх бойової та повсякденної діяльності, не мають іншого цільового призначення (спорт, полювання) і застосовуються разом з боеприпасами або безпосередньо для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об'єктів. До боеприпасів військового призначення належать технічні пристрої одноразового застосування (включаючи їх складові частини та елементи), що призначені виключно для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об'єктів, виконання інших завдань (з освітлення або задимлення місцевості, розкидання агітаційної літератури тощо) та не мають іншого цільового призначення (спорт, полювання). Озброєнням визнається сукупність усіх видів зброї військового призначення та боеприпасів до неї, якими укомплектовується військова техніка та/або оснащується особовий склад Збройних Сил та інших, утворених відповідно до законів, військових формувань. Не є озброєнням мисливська та спортивна зброя, а також боеприпаси до неї, крім окремих екземплярів такої зброї та боеприпасів, якими оснащуються Збройні Сили та інші, утворені відповідно до законів, військові формування та правоохоронні органи [9].

У вироках судів до ознак інформації, яка є предметом кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, крім зброї, озброєння та бойових припасів, відносять і військову техніку.

Так, наприклад, за ч. 1 ст. 114-2 КК України були кваліфіковані дії В., який 16.04.2024 р. о 16 год. 54 хв., діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну та про їх переміщення територією України, в умовах воєнного стану, використовуючи власний особистий мобільний телефон марки «Redmi note 9 pro», за допомогою профілю у загальнодоступному ресурсі мережі Інтернет «Telegram» повідомив абоненту, який підписався як «К» в Інтернет-месенджері «Telegram», про рух колони з військовою технікою (танки та зенітні установки) по автомобільному мосту, розташованому на шосе Олександрівське у м. Кропивницький [5].

Вже згадувана постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення, освоєння та випуску нових видів товарів оборонного призначення, а також припинення випуску існуючих видів таких товарів» від 3 березня 2021 р. № 234 дає таке визначення військової техніки: технічні пристрої і засоби (системи, комплекси, зразки виробів), що призначені для ведення та забезпечення бойових дій, управління і забезпечення функціонування військових підрозділів Збройних Сил та інших, утворених відповідно до законів, військових формувань, навчання їх особового складу, обладнання та апаратура для випробування і контролю таких пристроїв і засобів, а також інші технічні засоби, пристрої, обладнання і предмети, спеціально виготовлені та/або конструктивно призначені для кінцевого використання у військових цілях [9].

Отже, поняття військової техніки є значно ширшим за поняття зброї, озброєння та бойових припасів, а тому використання його у вироках судів при формулюванні обвинувачення за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 114-2 КК України, вбачається необґрунтованим, оскільки у цьому разі має місце невинуватне поширювальне тлумачення цієї норми.

Наведені твердження свідчать про доцільність удосконалення змісту ч. 1 ст. 114-2 КК України щодо визначення предмета, передбаченого нею кримінального правопорушення.

Висновки. З метою уникнення неоднозначного тлумачення і, відповідно, застосування ч. 1 ст. 114-2 КК України у слідчій та судовій практиці пропонуємо у диспозиції цієї норми предмет передбаченого нею кримінального правопорушення визначити як «інформація про направлення, переміщення військової техніки, зброї військового призначення, бойових припасів до неї в Україну, зокрема про їх переміщення територією України».

Список використаних джерел

1. Женевська конвенція про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text.
2. Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію від 10 листопада 1980 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_266#Text.
3. Конвенція про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях від 12 серпня 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_151#Text.
4. Конвенція про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі від 12 серпня 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_152#Text.
5. Кримінальна справа № 404/7489/24 // Архів Кіровоградського районного суду м. Кіровограда.
6. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
7. Положення про дозвільну систему, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-92-%D0%BF#Text>.
8. Положення про Міністерство оборони України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 671. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2014-%D0%BF#Text>.
9. Про затвердження Порядку розроблення, освоєння та випуску нових видів товарів оборонного призначення, а також припинення випуску існуючих видів таких товарів : постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 234. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/234-2021-%D0%BF#Text>.
10. Про Збройні Сили України: Закон України від 6 груд 1991 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text>.
11. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 р. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.

12. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами: постановова Пленуму Верховного Суду України від 26.04.2002 р. № 3. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02#Text>.

13. Протокол проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, від 31 травня 2001 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_792#Text.

14. Firearms Act 1968. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1968/27/contents>.

15. U.S. Code: Table Of Contents. URL: <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/18/921>.

16. Weapons Act (WaffG). URL: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_waffg/englisch_waffg.html.

References

1. Zhenevska konventsija pro povodzhennya z viyskovopolonenymy vid 12 serpnya 1949 r. [Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War of August 12, 1949]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text. [in Ukr.].

2. Konventsija pro zaboronu abo obmezheniya zastosuvannya konkretnykh vydiv zvychaynoi zbroyi, yaki mozhut vvazhatysya takymy, shcho zavdayut nadmimykh ushkodzen abo mayut nevybirkovu diyu vid 10 lystopada 1980 r. [Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects of 10 November 1980]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text. [in Ukr.].

3. Konventsija pro polipshennya doli poranenykh i khvorykh u diyuchykh armiyakh vid 12 serpnya 1949 r. [Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armies in the Field of August 12, 1949]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_151#Text. [in Ukr.].

4. Konventsija pro polipshennya doli poranenykh, khvorykh ta osib, yaki zaznaly korabelnoyi avariyi, zi skladu zbroynykh syl na mori vid 12 serpnya 1949 r. [Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea of August 12, 1949]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_152#Text. [in Ukr.].

5. Kryminalna sprava № 404/7489/24 [Criminal case No. 404/7489/24] // Arkhiv Kirovskoho rayonnoho sudu m. Kirovohrada. [in Ukr.].

6. Kryminalnyy kodeks Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 05 kvitnya 2001 r. [Criminal Code of Ukraine: Law of Ukraine of April 5, 2001]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>. [in Ukr.].

7. Polozhennya pro dozvilnu systemu, zatverdzhene postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 12 zhovtnya 1992 r. № 576. [Regulations on the permitting system, approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 12, 1992 No. 576]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-92-%D0%BF#Text>. [in Ukr.].

8. Polozhennya pro Ministerstvo oborony Ukrayiny, zatverdzhene postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 26 lystopada 2014 r. № 671. [Regulations on the Ministry of Defense of Ukraine, approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated November 26, 2014 No. 671]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2014-%D0%BF#Text>. [in Ukr.].

9. Pro zatverdzhennya Poryadku rozroblennya, osvoyennya ta vypusku novykh vydiv tovariv oboronnoho pryznachennya, a takozh prypynennya vypusku isnuyuchykh vydiv takykh tovariv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 3 bereznia 2021 r. № 234. [On approval of the Procedure for the development, development and release of new types of defense products, as well as the termination of the release of existing types of such products: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 3, 2021 No. 234]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/234-2021-%D0%BF#Text>. [in Ukr.].

10. Pro Zbroyni Syly Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 6 hrudnya 1991 r. [On the Armed Forces of Ukraine: Law of Ukraine dated December 6, 1991]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text>. [in Ukr.].

11. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 25 bereznia 1992 r. [On the Security Service of Ukraine: Law of Ukraine of March 25, 1992]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>. [in Ukr.].

12. Pro sudovu praktyku v spravakh pro vykradennya ta inshe nezakonne povodzhennya zi zbroyeiu, boyovymy prypasamy, vybukhovymy rechovynamy, vybukhovymy prystroyamy chy radioaktyvnymy materialamy: postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrayiny vid 26.04.2002 r. № 3. [On judicial practice in cases of theft and other illegal handling of weapons, ammunition, explosives, explosive devices or radioactive materials: Resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine of April 26, 2002 No. 3]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02#Text>. [in Ukr.].

13. Protokol proty nezakonnoho vyhotovlennya ta obihu vohnepalnoyi zbroyi, yiyi skladovykh chastyn i komponentiv, a takozh boyeprypasiv do neyi, yakyy dopovnyuye Konventsiyu Orhanizatsiyi Obyednanykh Natsiy proty transnatsionalnoyi orhanizovanoyi zlochynnosti, vid 31 travnya 2001 r. [Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, of 31

May 2001]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_792#Text. [in Ukr.].

14. Firearms Act 1968. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1968/27/contents>.

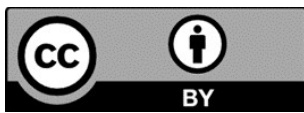
15. U.S. Code: Table Of Contents. URL: <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/18/921>.

16. Weapons Act (WaffG). URL: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_waffg/englisch_waffg.html.

ABSTRACT

Kateryna Shtefan. The concept of weapons, armaments and ammunition as part of a criminal offense provided for in Part 1 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine. The article examines the concepts of weapons, armaments and ammunition as signs of the subject of a criminal offense, provided for in Part 1 of Article 114-2 «Unauthorized dissemination of information about the sending, movement of weapons, armaments and ammunition to Ukraine, the movement, relocation or deployment of the Armed Forces of Ukraine or other military formations formed in accordance with the laws of Ukraine, committed in conditions of martial law or a state of emergency» of the Criminal Code of Ukraine. It is substantiated that when resolving the issue of clarifying the content of these concepts in Part 1 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine, one should proceed from the generic and main direct object of the criminal offense. The generic object of the criminal offense provided for in Part 1 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine is the foundations of the national security of Ukraine, and the main direct object is the defense capability of Ukraine. Based on the main direct object of the criminal offense, provided for in Part 1 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine, and on the tasks assigned to the Armed Forces of Ukraine, the Ministry of Defense of Ukraine and the Security Service of Ukraine, it can be concluded that weapons, armaments and ammunition in the disposition of the analyzed criminal law norm do not mean any types of these items, but rather those of them that are used to ensure the defense capability, territorial integrity and inviolability of Ukraine. Judicial practice includes military equipment, in addition to weapons, armaments, and ammunition, as elements of information that is the subject of a criminal offense under Part 1 of Article 114-2 of the Criminal Code of Ukraine. Substantiated proposals are made regarding the feasibility of replacing the terms «weapons», «armament», «munitions» in the disposition of the analyzed norm with the terms «military equipment», «military weapons», «munitions for it».

Key words: *weapons, ammunition, explosive devices, military equipment, martial law, state of emergency, unauthorized dissemination of information.*

Надійшла до редакції: 01.12.2025

Прийнято до друку після рецензування: 12.12.2025

Опубліковано: 31.12.2025